

Морски обичай е да кръщаватъ пжтниците, когато преминаватъ екватора или северния полярень кръгъ за полюса.

Нашиятъ параходъ приближава вече Полярния кръгъ. Всѣки пжтникъ очаква съ нетърпение церемонията на полярното кръщение и бърза да си заеме по-хубаво мѣсто, за да гледа. Стълбитъ, перилата, мачтитъ на парахода сж препълнени съ пжтници. Ето тържествено свирятъ фанфари. Живата стена отъ хора се разтваря. Царскиятъ разпоредителъ на морския богъ тича и си проправя пжтъ срѣдъ навалищата. Подъ звукитъ на музиката, заобиколенъ отъ свита, смѣшно облѣчени пажове, тържествено се появява на парахода богътъ — повелителъ на морета и на океани — Нептунъ. Това сж въ сжщностъ преоблѣчени моряци, за да изпълнятъ, колкото се може по-забавно и весело, церемонията на полярното кръщение.

Тежка, златна корона краси главата му. Бѣла, кждрава брада се спуща чакъ до земята. Въ ржката си носи тризбеца, съ който разклаща водата и повдига страшна буря. До него пристѣпва съпругата му, сжщо съ корона и съ дълга копринена рокля. Пажоветъ повдигатъ краищата ѝ, за да не се влачи по земята.

На високъ престолъ заставатъ двамата, заобиколени отъ придворни. Тржбата засвирва, знакъ да млъкнатъ всички. Единъ придворень чете съобщение отъ Нептуна: „Всѣки пжтникъ трѣбва да се кръсти! Който не дойде да се кръсти, да се пази отъ гнѣва му! Страшна е морската болестъ!“

Пажоветъ подканватъ пжтниците доброволно да се кръстятъ. Нѣколко мъже и една девойка бързо се качватъ при трона. Ведага придворниятъ лѣкаръ хваща девойката, за да я прислуша. Обявява, че е болна, простудила се, и ѝ дава нѣкакво хапче. Пъхва го силомъ въ устата ѝ.